

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/67/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911205913
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5911205913.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom, v právnej veci navrhovateľky: Y., rod. L., nar. XX.XX.XXXX., bytom V., XXX XX C., t. č. W., XXX XX N., štátna občianka SR, proti odporcovi: Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX XX C., štátny občan SR, v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: H., nar. XX.XX.XXXX a N., nar. XX.XX.XXXX, obidvom zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, takto

rozhodol:

Manželstvo navrhovateľky L., rod. L. nar. XX.XX.XXXX a odporcu T., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX vo U. ktoré podľa zápisu v knihe manželstiev Matričného úradu C. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX., po poradovom číslom XX malo byť uzavreté dňa XX.XX.XXXX v C., sa rozvádza.

Súd schvaľuje rodičovskú dohodu uzavretú medzi účastníkmi konania v nasledovnom znení:

Maloletý H., nar. XX.XX.XXXX a maloletý N., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa bude o obidvoch maloletých starať s tým, že obidvoch maloletých budú na čas po rozvode zastupovať a spravovať ich majetok obidvaja rodičia.

Odporca sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého H. a maloletého N. výživným vo výške 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí, a to vždy do každého 25-ho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Odporca je oprávnený sa stýkať s maloletým H. a maloletým N. v neobmedzenom rozsahu.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.09.2011 sa navrhovateľka domáhala, aby súd jej manželstvo, ktoré uzatvorila dňa XX.XX.XXXX v C. kostole v C., ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v C., vo zväzku XX, ročník XXXX na strane XXX, pod poradovym číslom XX, rozviedol. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzatvorila po trojročnej známosti. Nedorozumenia a konflikty v manželstve začali vznikať najmä pre nevyriešenú bytovú otázku, keď s odporcom najprv bývali v rodinnom dome matky odporcu s čím bolo spojené to, že manželstvo bolo pod drobnohľadom matky odporcu a podľa

názoru navrhovateľky bola táto okolnosť pre samotné manželstvo zásadná a podpísala sa pod rozvrat manželstva. V dôsledku rozhodnutia matky odporcu sa navrhovateľka s odporcom presťahovali do 1-izbového bytu do N. a následne do podnájmu na V. v C.. Ani potom, ako si vyriešili s odporcom bytovú otázku, sa vzťahy v ich manželstve nezlepšili. Odporca sa k navrhovateľke správal majetnicky, zakazoval jej realizáciu akéhokoľvek spoločenského života, posedení či stretnutí so spolupracovníkmi, či kolegami z vysokej školy, ktorú v rámci zvyšovania svojej kvalifikácie navštevovala. Po narodení druhého syna navrhovateľka nastúpila do zamestnania, pričom v tomto období trávila s odporcom veľmi málo času, nakoľko keď prichádzala domov z práce, odporca odchádzal na stretnutia s kamarátmi, či za športovým vyžitím a vracal sa nezriedka až v neskorých nočných hodinách. Keďže odporca ukončil pracovný pomer a následne si nenašiel zamestnanie, vznikalo v ich spolužití napätie spôsobené aj nedostatkom finančných prostriedkov. Následne si odporca prestal hľadať zamestnanie a založil si živnosť, predmetom ktorej bol prenájom rodinného domu v F. na rekreačné účely. Odporca stále niečo vyčítal navrhovateľke v súvislosti so starostlivosťou o domácnosť. Uvedená kríza v manželstve vyústila až do tej miery, že sa s odporcom úplne odcudzili. Ich city sa v dôsledku problémov v manželstve ochladili a vzťah navrhovateľky a odporcu je len formálny, pričom nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Priamym následkom uvedeného stavu je to, že navrhovateľka si našla mimomanželskú známosť, s ktorou si v čase podania návrhu na začatie konania mienila založiť spoločnú domácnosť. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve deti, a to maloletý H. a maloletý N., ktorých navrhovateľka navrhla zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že obidve maloleté deti budú zastupovať a spravovať ich majetok na čas po rozvode obidvaja rodičia. Súčasne v návrhu na začatie konania navrhla, aby súd uložil otcovi maloletých detí prispievať na výživu maloletého H. výživným vo výške 130,-eur mesačne a na výživu maloletého N. Y. výživným vo výške 100,-eur mesačne, a súčasne upravil styk odporcu s maloletými deťmi v neobmedzenom rozsahu.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, a to tak osobne, ako aj prostredníctvom právneho zástupcu, ktorým bol v tom čase zastúpený, viackrát písomne vyjadril, pričom súhlasil s rozvodom manželstva, ako aj s tým, že v manželstve boli problému súvisiace s nevyriešenou bytovou otázkou, avšak za hlavný dôvod rozvratu vzťahov v manželstve považoval mimomanželskú známosť navrhovateľky, ktorá v čase podania návrhu na začatie konania trvala minimálne päť a pol roka a teda príčiny rozvratu vzťahov v manželstve nespočívajú na dôvodoch na jeho strane tak, ako to tvrdila navrhovateľka, ale výlučne na strane navrhovateľky. Pre prípad, že by súd manželstvo rozviedol, navrhol, aby obidve maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli na čas po rozvode zverené do jeho osobnej starostlivosti s tým, že maloleté deti budú zastupovať a spravovať ich majetok na čas po rozvode obidvaja rodičia a súčasne, aby súd uložil navrhovateľke prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 70,-eur mesačne na maloletého H. a vo výške 60,-eur mesačne na maloletého N.. Neskôr v priebehu konania odporca navrhol, aby boli obidve maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Odporca vo svojich písomných podaniach taktiež poukázal na to, že manželstvo účastníkov konania nebolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, keďže v uvedený deň účastníci konania žiadne manželstvo neuzatvorili, ale dňa XX.XX.XXXX. V zápisnici o uzavretí manželstva zapísaného v knihe manželstiev dňa XX.XX.XXXX sú uvedení úplne iní svedkovia ako svedkovia, ktorí vystupovali v postavení svedkov pri uzavretí manželstva medzi účastníkmi konania, ku ktorému došlo dňa XX.XX.XXXX v kostole na U., pričom v matričnej knihe nie je žiadna zmienka o uzavretí manželstva medzi účastníkmi konania dňa XX.XX.XXXX.

Súd okrem výsluchu účastníkov konania vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, ako aj znaleckým posudkom č. 16/2002 vypracovaným Y. a v neposlednom rade aj s pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 6P/77/2012 a sp.zn. 5P/39/2012.

Navrhovateľka na pojednávaní zo dňa 23.11.2011 v celom rozsahu zotrvala na podanom návrhu na začatie konania, ako aj na skutočnostiach uvedených v písomnom návrhu na začatie konania. Na doplnenie poukázala na to, že vzťahy v manželstve účastníkov konania boli zo začiatku štandardné, k zhoršeniu vzťahov došlo asi tak dva až tri roky po narodení staršieho syna H. t.j. niekedy v roku 2005. Po roku 2005 boli vzťahy v ich manželstve narušené, avšak toto narušenie nebolo až také vážne. Účastníci konania medzi sebou sporadicky udržiavali aj intímny styk, čoho výsledkom bolo aj neplánované tehotenstvo s druhým synom N.. Po narodení syna N. došlo v manželskom spolužití účastníkov konania k radikálnej zmene, kedy navrhovateľka bola v tom čase na materskej dovolenke a

ona sa s odporcom takmer vôbec nevidala, nakoľko počas dňa bola doma a odporca bol v práci a po jeho príchode z práce on išiel s mladším synom N. von. Po tom, ako sa vrátil z vychádzky, odporca sa venoval svojím záľubám, ako napríklad hraniu tenisu alebo kamarátom. Po narodení N. odporca začal častejšie vyhľadávať spoločnosť svojich kamarátov, čo predtým tak často nerobil. Problémy vznikali aj ohľadne financií a neriešenej bytovej otázky. Potom, ako si účastníci konania v apríli roku 2005 kúpili byt, navrhovateľka bola v presvedčení, že dôjde k zlepšeniu narušených vzťahov, avšak k tomuto nedošlo. Po materskej dovolenke v septembri roku 2005 nastúpila navrhovateľka do práce, a keďže pracovala na zmeny ako zdravotná sestra, počas jej neprítomnosti sa musel starať o spoločnú domácnosť odporca. Odporcovi vadilo, že navrhovateľka robila aj poobedné a uvedené malo za následok vznik hádok. Takýto stav trval asi do februára roku 2008, keď navrhovateľka opätovne nastúpila na materskú dovolenku s mladším synom N. Od roku 2005 do roku 2008 však boli medzi nimi aj lepšie obdobia, a to vtedy, keď sa odporca viac snažil starať o spoločnú domácnosť po dobu, kým ona bola v práci. Navrhovateľka odporcovi často vytkala, že ona má inú predstavu o fungovaní rodiny, avšak keďže na tieto výčitky reagoval odporca podráždene, následne ho už na tieto problémy ani neupozorňovala, aby tak predišla hádkam. Ďalší problém v manželstve nastal v septembri roku 2009, keď odporca prišiel o prácu a v ich rodine nastal nedostatok financií. Následkom toho navrhovateľka opätovne nastúpila do práce v októbri roku 2009, pričom pracovala na tri zmeny, s čím odporca nebol spokojný. Po dobu, po ktorú bola navrhovateľka v práci, sa staral o obidve maloleté deti výlučne odporca, avšak riadne sa nestaral o spoločnú domácnosť, nakoľko keď sa navrhovateľka vracala z práce, nebolo v domácnosti upratané a navrhovateľka si musela následne plniť svoje povinnosti v domácnosti. Odporca sa taktiež ponosoval na to, že on si potrebuje oddýchnuť od detí a preto asi trikrát do týždňa chodil večer von s kamarátmi, alebo na nejaký šport. Raz za tri mesiace odchádzal spolu so svojimi kamarátmi na štyri až päť dňové výlety, čo sa navrhovateľke nepáčilo. Takýto vzťah v manželstve nevyhovoval ani odporcovi, nakoľko odporca sa asi jeden rok predtým, ako navrhovateľka podala návrh na rozvod, vyjadril, že taktiež podá návrh na rozvod. Je pravdou, že navrhovateľka má mimomanželskú známosť, pričom ona sa v čase predmetného výsluchu stretávala so svojím priateľom cca. päť rokov pred podaním návrhu na začatie konania. Intímnejší vzťah medzi nimi trval štyri alebo štyri a pol roka pred podaním návrhu na začatie konania. To, že ona si našla mimomanželskú známosť však nebolo príčinou rozvratu vzťahov v manželstve, ale následkom jej nespokojnosti s existujúcim stavom v jej manželstve.

Na pojednávaní zo dňa 04.09.2013 navrhovateľka počas svojho výsluchu zotrvala na podanom návrhu na rozvod manželstva, pričom poukázala na to, že ona naďalej zdieľa spoločnú domácnosť so svojím priateľom, s ktorým plánuje spoločnú budúcnosť, pričom jej priateľ súhlasí s tým, aby s nimi v spoločnej domácnosti bývali aj maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania a v snahe, aby boli obidve maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ju bezvýhradne podporuje.

Na pojednávaní zo dňa 23.11.2011 odporca v celom rozsahu zotrval na písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania. Na doplnenie poukázal na to, že pokiaľ navrhovateľka deklarovala problémy v ich manželstve nevyriešenou bytovou otázkou, tak je pravdou, že navrhovateľka hľadala východisko ohľadne spoločného bývania a sama uzavrela zmluvu o nájme bytu s Obcou N. avšak túto zmluvu uzavrela bez jeho súhlasu, pričom on nesúhlasil s tým, aby bývali v N., z dôvodu, že predmetný byt nespĺňal príslušné hygienické parametre, keďže bol zaplesnený. Taktiež odporca poukázal na to, že nie je pravdou, že on sa nesnažil urovnať narušené vzťahy v manželstve. On sa ich snažil urovnať a vylepšiť, avšak bezvýsledne, keďže hlavnou príčinou rozvratu vzťahov v manželstve bola nevera navrhovateľky. On sa snažil zachrániť manželstvo aj tým, že kupoval rôzne pobyty na víkendy, aby trávil viac času s navrhovateľkou, avšak ani toto nemalo pozitívny vplyv na urovanie problémov v manželstve. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že on začal tráviť viac času s kamarátmi, je pravdou, že on asi v auguste roku 2009 začal chodiť s kamarátmi na tenis, pričom v lete to bolo asi tak dvakrát do týždňa, v zime jedenkrát za dva týždne a po tenise si s kamarátmi občas sadli na nejaké pivo v pohostinstve. On súčasne chodil s kamarátmi aj na turistiku, a to možno niekedy koncom roku 2009 a roku 2010, avšak to bolo tak dvakrát do mesiaca. Pokiaľ on si v minulosti dával predpisovať nejaké antipsychotiká, tieto neužíval on, ale jeho matka.

Na pojednávaní zo dňa 04.09.2013 odporca súhlasil s rozvodom manželstva, pričom za hlavnú príčinu rozvratu vzťahov v manželstve on považoval neveru navrhovateľky, keďže navrhovateľka mala mimomanželskú známosť už cca. päť rokov pred opustením spoločnej domácnosti v roku 2011. Pokiaľ

ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, on súhlasil s tým, aby boli na čas po rozvode obidve maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania zverené do starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa bude o maloleté deti starať s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok na čas po rozvode budú obidvaja rodičia. Súčasne súhlasil s tým, aby jemu bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí, keď on napriek tomu, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi sa má zamestnať ako stredoškolský učiteľ na strednej škole v F. na trojštvrťinový úväzok, kde bude dosahovať príjem vo výške cca. 400,-eur v hrubom. Súčasne súhlasil s tým, aby súd upravil jeho styk s maloletými deťmi v neobmedzenom rozsahu.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom a účinnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX vo U.. U obidvoch účastníkov konania ide o prvé manželstvo. Obidvaja sú štátnymi občanmi SR. Z manželstva účastníkov sa narodili dve deti, a to maloletý H., nar. XX.XX.XXXX a maloletý N., nar. XX.XX.XXXX. Posledné spoločné bydlisko účastníkov konania bolo v C. v ktorom má naďalej bydlisko navrhovateľ, čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu na konanie v súdnej veci.

S poukazom na námietky odporcu, že manželstvo účastníkov konania nebolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, keď v uvedený deň účastníci konania manželstvo neuzatvorili, ale k uzavretiu manželstva malo dôjsť už dňa XX.XX.XXXX, sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či manželstvo medzi účastníkmi konania existuje. V nadväznosti na uvedené tvrdenia odporcu, ktorý v rámci konania v súdnej veci sa vzájomným návrhom domáhal určenia, že manželstvo medzi účastníkmi konania nevzniklo, súd poukazuje na to, že o tomto vzájomnom návrhu bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/39/2012-137 zo dňa 27.08.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 6CoP/113/2012-179 zo dňa 23.01.2013 (rozhodnutie v predmetnej veci nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.10.2012), ktorým súd návrh na určenie, že manželstvo medzi účastníkmi konania nevzniklo, zamietol. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželstvo účastníkov konania bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX, pričom sa jednalo o uzavretie manželstva cirkevnou formou - manželstvo bolo uzavreté v kostole W. vo U. a sobášiacim kňazom bol T., ktorý bol v rozhodnom čase kňazom, spovedníkom a kazateľom v rehoľnom ráde L.. Z uvedeného rozhodnutia mal súd ďalej preukázané, že samotnú skutočnosť, že k uzavretiu manželstva účastníkov konania došlo dňa XX.XX.XXXX, preukazuje aj fotokópia obalu z videokazety zachycujúcej svadobný obrad účastníkov konania, ako aj fotografie zo samotného svadobného obradu, keď svedkami prítomnými pri uzavretí manželstva boli F. a C.. Z uvedeného mal súd potom preukázané, že účastníci konania v súlade s § 3 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine, dňa XX.XX.XXXX uzavreli manželstvo v C. kostole W. vo U. pred príslušným orgánom cirkvi, a to pred oprávnenou osobou poverenou cirkvou (§ 4a zákona č. 94/1963 Zb. o rodine). Prehlásenie o tom, že vstupujú do manželstva učinili účastníci verejne, slávnostným spôsobom, v prítomnosti dvoch svedkov, ktorí zápisnicu o uzavretí manželstva tiež podpísali. Skutočnosť, že v sobášnom liste týkajúcom sa manželstva účastníkov je uvedený iný dátum uzavretia ich manželstva (dňa XX.XX.XXXX), nič nemení na platnosti manželstva, keďže účastníci uzavreli toto manželstvo už dňa XX.XX.XXXX, ako to vyplynulo z vyššie uvedených rozhodnutí vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 5P/39/2012.

Na základe vykonaného dokazovania súd potom dospel k záveru, že v danom prípade sú spojené všetky zákonné predpoklady pre rozvod manželstva, pričom súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že ani jeden z účastníkov konania neprejavil vôľu po obnovení manželského spolužitia, a práve naopak, obidvaja účastníci súhlasili s rozvodom manželstva, keď už takmer dva roky žijú oddelene s tým, že odporca žije sám a odporkyňa so svojím priateľom. Pokiaľ bolo medzi účastníkmi konania sporné,

čo bolo príčinou rozvratu vzťahov v manželstve, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že hlavnou príčinou rozvratu vzťahov v manželstve (a to aj napriek tvrdeniam navrhovateľky, ktorá za hlavnú príčinu rozvratu vzťahov v manželstve považovala nedostatok finančných prostriedkov, dlhodobé neriešenie bytovej otázky, ako aj nedostatočný záujem odporcu o rodinu a venovanie sa kamarátom) bola nevera navrhovateľky, keď medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľka po dobu trvania manželstva cca. päť rokov (z toho štyri až štyri a pol roka intímne) udržiavala mimomanželskú známosť s Y. pričom táto známosť naďalej trvá. Napriek tomu, že navrhovateľka poukázala na to, že uvedená mimomanželská známosť bola iba následkom existujúcich problémov v jej manželstve s odporcom, súd sa nestotožnil s touto argumentáciou, pričom poukazuje na dĺžku trvania mimomanželskej známosti navrhovateľky s jej priateľom počas trvania manželstva, ako aj na to, že navrhovateľka aj v súčasnosti naďalej udržiava mimomanželskú známosť so svojím priateľom, zdieľa s ním už od októbra roku 2011 spoločnú domácnosť a plánuje s priateľom spoločný budúci život. Ak by aj súd pripustil možnosť tvrdenú samotnou navrhovateľkou, že jej mimomanželská známosť a následné podanie návrhu na rozvod manželstva boli iba následkom jej nespokojnosti so situáciou v manželstve, je potrebné poukázať na to, že navrhovateľka počas manželstva v dôsledku existencie mimomanželskej známosti z jej strany dlhodobo a kontinuálne porušovala jednu zo základných manželských povinností, a to povinnosť byť si navzájom verní, čo bolo podľa názoru súdu zásadným zásahom do ich manželského spoluzitia, majúcim za následok objektívnu nemožnosť ďalšieho fungovania manželského zväzku účastníkov konania a vznik nedôvery odporcu voči navrhovateľke. Na základe uvedeného súd potom nevidiac možnosť obnovenia manželského spoluzitia medzi účastníkmi konania, vychádzajúc aj zo samotného vyjadrenia odporcu, ktorý vo svojom vyjadrení uvítal rozvod samotného manželstva, súd manželstvo ako spoločensky nefunkčné rozviedol.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Nakoľko z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve maloleté deti, a to maloletý H. a maloletý N., s konaním o rozvod manželstva bolo spojené aj konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Účastníci konania ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode uzavreli rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli obidve maloleté deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že obidvaja rodičia budú obidve maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok na čas po rozvode.

Pokiaľ ide o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky, súd poukazuje tak na tvrdenia navrhovateľky, ako aj tvrdenia odporcu, že obidvaja maloletí synovia majú s navrhovateľkou dobrý vzťah a navrhovateľka je schopná sa o obidve maloleté deti aj náležite postarať. Súčasne súd poukazuje aj na to, že odporca má ísť pracovať ako stredoškolský učiteľ do F., pričom v F. bude, potom ako začne pracovať, aj bývať, a teda uvedená úprava zverenia maloletých detí za súčasného stavu je v záujme maloletých detí. Navyše súd poukazuje na to, že navrhovateľka zdieľa spoločnú domácnosť so svojím priateľom Y., pričom bývajú v N. v 2-izbovom byte prerobenom na byt 3-izbový, v ktorom majú maloleté deti vytvorené vhodné podmienky pre ich vývoj. Taktiež súd považuje za potrebné poukázať na to, že priateľ navrhovateľky súhlasí s tým, aby s ním v spoločnej domácnosti bývali aj obidve maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania, pričom on navrhovateľku v jej úsilí, aby jej boli obidve maloleté deti zverené do starostlivosti, od počiatku podporoval a aj doposiaľ podporuje.

Pokiaľ ide o zastupovanie maloletých detí a spravovanie ich majetku na čas po rozvode, súd počas konaní nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal byť niektorý z rodičov z tohto práva vylúčený alebo v tomto práve obmedzený a tak dospel k záveru, že zastupovanie obidvoch maloletých detí a spravovanie ich majetku zo strany obidvoch rodičov na čas po rozvode je v záujme maloletých detí.

Pokiaľ ide o výšku výživného, súd vychádzal zo zárobkových možností a schopností obidvoch rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb maloletých detí. Navrhovateľ je v súčasnosti poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 198,37 eur mesačne, pričom tieto dávky sú jeho jediným príjmom. Aj potom, ako sa zamestná, bude dosahovať príjem iba vo výške cca. 400,-eur mesačne v hrubom, pričom z uvedeného príjmu si bude musieť uhrádzať tak náklady spojené s bývaním v F. ako aj s cestovným z F. do C.. Súd súčasne prihliadol na výdavky odporcu, ktorý poukázal na to, že on uhrádza služby spojené s užívaním bytu vo výške 160,-eur mesačne, pričom potom, ako on odíde pracovať do F., bude túto sumu uhrádzať iba vo výške jednej polovice a druhú polovicu bude žiadať od samotnej navrhovateľky. Taktiež súd poukazuje na jeho výdavok spojený so splácaním hypotekárneho úveru vo výške 120,-eur mesačne na kúpu bytu, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Pri určovaní výživného súd prihliadol aj na to, že odporca platí maloletému H. poisťku vo výške 15,-eur mesačne a taktiež na to, že odporca si doposiaľ vzhľadom na to, že bol osobou nachádzajúcou sa v hmotnej núdzi, požičiaval finančné prostriedky od rodiny, aby dokázal pokryť všetky jeho nevyhnutné výdavky, ktoré bude musieť po získaní zamestnania postupne vracať. Pokiaľ ide o príjem navrhovateľky, táto v súčasnosti poberá rodičovský príspevok a prídavky na dve maloleté deti vo výške cca. 240,-eur mesačne. Pokiaľ ide o náklady na bývanie, tieto v celom rozsahu bude uhrádzať po rozvode manželstva jej priateľ. Medzi výdavky navrhovateľky patrí úhrada stavebného úveru vo výške cca. 96,-eur mesačne, ktorý si zobral otec navrhovateľky, avšak finančné prostriedky z tohto úveru boli čiastočne použité na kúpu bytu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Pokiaľ ide o výdavky na maloleté deti, napriek tomu, že deti majú zhoršený zdravotný stav (maloletý H. trpí epilepsiou a mladší N. má poruchy imunity), ich zdravotný stav je v súčasnosti stabilizovaný a s ním nie sú spojené žiadne osobitné výdavky. Maloletý H. nastúpil do 5. ročníka Základnej školy v N. Y. kde stravné za 1 kalendárny mesiac bude stáť cca. 25,-eur. Maloletý N. od septembra roku 2013 navštevuje predškolskú, kde sa bude stravovať a stravné bude stáť cca. 20,-eur mesačne. Pokiaľ sa účastníci konania dohodli na výške výživného vo výške 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí, súd poukazuje na to, že limitujúcim

činiteľom pre určenie vyššieho ako dohodnutého výživného je momentálne sociálna situácia odporcu, ktorý v čase rozhodnutia bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, pričom aj potom, ako sa zamestná, jeho príjem vzhľadom na reálne výdavky spojené s jeho bývaním a cestovným do zamestnania mu nebude umožňovať prispievať na výživu maloletých detí vyšším ako dohodnutým výživným. Pri zmene zárobných pomerov na strane otca maloletých detí však vznikne dôvod na zvýšenie výživného.

Pokiaľ ide o úpravu stretávania, súd poukazuje na dobrý vzťah medzi maloletými deťmi a odporcom, a preto dospel k záveru, že úprava stretávania v neobmedzenom rozsahu pri zohľadnení toho, že miesto výkonu práce odporcu bude v F., je v záujme maloletých detí.

Pri schválení rodičovskej dohody súd taktiež prihliadol na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý súhlasil s obsahom uzavretej rodičovskej dohody a navrhol, aby ju súd rozsudkom schválil.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 144 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi napriek tomu, že súd vyhodnotil ako dôvod rozvodu manželstva neveru navrhovateľky, z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane navrhovateľky, náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že hlavnou príčinou rozvratu vzťahov v manželstve bola nevera navrhovateľky, čo zakladá dôvod na aplikáciu ustanovenia § 144 veta druhá O.s.p.. Súčasne však súd vzhliadol dôvody na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p., keď návrh na rozvod manželstva podala samotná navrhovateľka, a teda odporca nepovažoval svoju situáciu v manželstve až za takú ťaživú, aby sám podal návrh na rozvod manželstva napriek tomu, že mal vedomosť o dlhoročnej mimomanželskej známosti navrhovateľky. Navyše je potrebné poukázať aj na postoj odporcu v konaní o rozvod manželstva, ktorý s rozvodom od počiatku súhlasil. V neposlednom rade súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal aj s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľka bude po rozvode manželstva vykonávať osobnú starostlivosť o obidve maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania a v tejto súvislosti na zlú sociálnu situáciu navrhovateľky, ktorá je v súčasnosti poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na deti vo výške cca. 240,-eur mesačne, z čoho pri zohľadnení dohodnutej výšky výživného, t.j. 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí, reálne nedokáže bez pomoci jej priateľa zabezpečiť čo i len základné potreby pre seba a maloleté deti, a to so súčasným zvýšením jej výdavkov po rozvode manželstva v súvislosti s požiadavkou odporcu, aby mu po jeho odchode do F. prispievala na úhradu nákladov spojených s užívaním ich bytu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP),

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacoch po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).